

Шановні заводчани!

Від себе особисто та від імені керівництва заводу прийміть найщиріші вітання з наступаючим святом – Великим Днем Світлого Христового Воскресіння!

У житті кожного християнина Великдень – свято особливо шановане та величне. Й не тільки тому, що приходить воно з утвердженням справжньої, квітучої та теплої весни, але й тому, що є символом перемоги життя над смертю, добра над злом, світла над птьмою, віри – над безнадією.

У цей день ми дякуємо Господу Богу за те, що у дні випробувань ми відчували його захист і підтримку. В найскладніші часи ми непохитно вірили – Господь не залишить нас. Великдень нагадує нам про духовне відродження, яке потрібне всім нам, всій українській нації.

Пасхальні дні – це й час віддати шану всім тим, кого немає серед живих, хто, залишивши нам свою любов і життєвий досвід, поринув у вічність. Згадаймо їх молитвою та добрим словом.

Бажаю всьому колективу заводу душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає нас на добрі та праведні справи.

Христос Воскрес! Воістину воскрес!

Також, у ці травневі дні хочу звернутись до наших заводчан-ветеранів. Наближається День пам'яті і примирення, свято, яке принесло на нашу землю мир. Є в цьому, безумовно, і ваша заслуга. Хочу подякувати тим, хто у перші дні війни пішов добровольцем на фронт, і тим, хто у

далекому Свердловську розвернув в тилу виробництво.

Бажаю всім вам, шановні ветерани, міцного здоров'я, козацького духу, людського довголіття та оптимізму. Запевняю, що й надалі колектив підприємства цінуватиме ваш досвід і всебічну підтримку!

**Голова правління -
генеральний директор
ПАТ «НВП «Більшовик»
Білокурський Р. Є.**

Дорогі ветерани!

Наближається День пам'яті і примирення. Понад 70 років минуло від травня 1945 року, але й сьогодні життєвий подвиг захисників і визволителів залишається невичерпним джерелом патріотизму, вірного служіння своєму народу, вільній Україні!

Своєю хоробрістю і героїзмом, відвагою та безмежною любов'ю до Батьківщини ви, тодішні юнаки та дівчата, довели всьому світові, що наша держава ніколи не скориться загарбникам. Сьогодні ми низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю тих, хто, нехтуючи смерть, зупинив чуму нацизму ціною власного життя. Ми складаємо глибоку шану всім, хто виборював перемогу в жорстоких боях і самовіддано працював в тилу. Були серед них і працівники заводу «Більшовик». Історія свідчить, що в перші три дні війни понад 800 заводчан добровольцями відправились на фронт. А 752 працівника разом з найбільш цінним обладнанням були евакуйовані в глибокий тил де згодом було розгорнуто виробничий процес.

Від імені членів профспілкової ветеранської організації щиро і сердечно вітаю усіх заводчан, ваших рідних та близьких зі святом! З особливими словами підтримки хочу звернутись і до тих ветеранів, які за станом здоров'я вже не можуть приходити на наші зібрання. Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом власних домівок, повняться добром, радістю та Божим благословенням, а очі світяться щастям! Ми всі переживаємо за долю нашого рідного заводу, якому віддали свою молодість, десятки років життя, досвід та душу!

**Голова Ради ветеранської організації
заводу «Більшовик» Захаренко В. М.**

ОФІЦІЙНО

Кабінет Міністрів прийняв постанову „Деякі питання виплати у 2016 році разової грошової допомоги, передбаченої законами України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” і „Про жертви нацистських переслідувань”.

Отже, згідно з прийнятим Урядом рішенням виплату щорічної разової грошової допомоги до 5 травня у 2016 році передбачено у таких розмірах:

1) інвалідам війни та колишнім малолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язням концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, визаними інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин:

I групи – 2 975 гривень;

II групи – 2 600 гривень;

III групи – 2 310 гривень;

2) учасникам бойових дій та колишнім неповнолітнім

(яким на момент ув'язнення не виповнилося 18 років) в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, а також дітям, які народилися у зазначених місцях примусового тримання їх батьків, – 920 гривень;

3) особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, – 2 975 гривень;

4) членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих інвалідів війни, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій, учасників війни і жертв нацистських переслідувань, визаних за життя інвалідами від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин, які не одружилися вдруге, – 465 гривень;

5) учасникам війни та колишнім в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, особам, які були насильно вивезені на примусові роботи, дітям партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістським режимом у тилу ворога – 170 гривень.

В останній день березня на заводі відбулась конференція первинної профспілкової організації ПАТ «НВП «Більшовик». На порядку денному розглядались декілька питань, в тому числі, розгляд та затвердження Статуту первинної профспілкової організації ПАТ «НВП «Більшовик».

Відкрив захід голова заводського профкому Валерій Скрипка. За його інформацією з 43 обраних делегатів прибули у актовий зал та відповідним чином зареєструвались 40 осіб. Таким чином конференція мала повне право приймати легітимні рішення та була оголошена відкритою.

Перед безпосереднім початком засідання були обрані робоча президія на

чолі з Валерієм Скрипкою, секретар для ведення протоколу конференції та лічильна комісія для підрахунку голосів.

Головуючий зачитав інформацію щодо нового Статуту первинної профспілкової організації ПАТ «НВП «Більшовик». Було зазначено, що цей документ був обговорений на засіданні профкому і розданий для обговорення у підрозділах підприємства. За пропозиціями працівників в Ста-

тут внесено ряд змін. Оновлений варіант був зачитаний з трибуни та одногосно прийнятий делегатами конференції.

Наступне питання – інформування присутніх щодо результатів роботи нового складу профспілкового комітету. За 38 днів свого існування цього органу вже відбулося чотири засідання. На одному з них був утворений об'єднаний профспілковий комітет. Валерій Анатолійович зауважив, що профком позитивно вирішив питання та об'єднав зусилля в своїй діяльності на підприємстві з профспілкою, яку очолює Микола Гармаш. Таким чином, у профспілковий комітет після злиття введено два нових члена: Гармаш М.М. та Андрушкевич І.В.

Присутні делегати також були поінформовані стосовно реалізації інших ініціатив новообраного профспілкового комітету. Вже понад 80 заводчан та членів їх сімей мали змогу безкоштовно відвідати Національний академічний театр російської драми імені Лесі Українки. Також, за ініціативи заводчан, які звертались до адміністрації щодо ревізії, аналізу арендованих приміщень та їх практичного використання, починається відповідна робота по об'єктах нашого підприємства. Є серед них і їдальня «Індустрія». Крім того, профспілкова організація звернулася до дирекції підприємства з проханням розглянути питання організації харчування на базі «Альбатрос».

Після відповідей на запитання конференція завершила свою роботу.

Думка заводчан

Президент України Петро Порошенко 9 квітня 2015 року підписав Закон «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки», який в той же день прийняла Верховна Рада. Виходячи з вимог цього офіційного документу, назва заводу «Більшовик» має бути змінена.

Редакція газети звернулася до працівників підприємства з проханням висказати думки з цього приводу та запропонувати свої варіанти вирішення нелегкого завдання.

Максимець Петро Іванович (працює на заводі з 1976 року), головний механік – заступник головного інженера:

– Я категорично проти зміни назви нашого заводу. «Більшовик» – це бренд, який знають у понад 50 країнах світу на різних континентах. По-друге, перейменування – це витрата коштів на заміну всієї документації, різного роду дозволів, печаток, бланків тощо. В умовах кризи це неприпустима розкіш. Краще ці гроші витратити більш раціонально.

Носова Тетяна Петрівна (працює на заводі з 1970 року), начальник відділу охорони праці та навколишнього середовища:

– До будь-яких змін необхідно підходити дуже обережно. З одного боку завод, згідно прийнятих законів, потребує зміни назви. З іншого, «Більшовик» – назва, яка існує не один десяток років. Саме по ній знають нашу продукцію. Необхідно, як то кажуть, знайти золоту середину.

Полетіло Іван Степанович (працює на заводі з 1972 року), слюсар-сантехнік заготівельно-ковальської дільниці № 8:

– Зміна назви підприємства піде тільки на користь заводу. І думку працівників необхідно обов'язково врахувати. На моє переконання наше підприємство слід перейменувати у «Машинобудівний завод імені Віталія Ізвекова». Це достойна людина, яка свого часу дуже багато зробила для іміджу заводу та його працівників.

**P.S. Редакція продовжить опитування заводчан.
Спілкувався Андрій Кучеров**

Характер Ізвекова

21 квітня Віталію Олексійовичу Ізвекову виповнилося б 83 роки. Доля принесла Генеральному директору «Більшовика» несправедливо суворий вирок, забравши його від нас, як то кажуть, на самому кар'єрному та життєвому злеті у 56 років.

Сьогодні ми розповімо про Віталія Олексійовича, спираючись на спогади людей, які працювали поруч з ним не один рік.

Шедов Михайло Михайлович, технічний директор (працює на заводі з 1975 року).

– Щоб зрозуміти, які завдання випали на період керування заводом Віталієм Олексійовичем, необхідно зазирнути у історію підприємства. Під час Другої світової війни «Більшовик» був майже знищений. Цеха і будівлі відроджувались з «нуля», обладнання відновлювалось поетапно. У післявоєнні роки, враховуючи обсяги загальної розрухи, більшість підприємств, в тому числі завод «Більшовик», отримували на розвиток мінімальне фінансування. Тому, з часом гостро постало питання реконструкції заводу та його технічне переобладнання. Ці завдання почав виконувати Петро Якович Костина, попередник Ізвекова. Він заклав основні підвалини всіх оновлювальних процесів.

Віталій Олексійович очолив завод в 1974 році. Він продовжив цю справу. Був складений комплексний план розвитку, який почав втілюватись у життя. Звичайно, що одній людині вирішити цей комплекс проблем було не під силу. Тому Генеральний директор підібрав команду енергійних помічників та однодумців. Серед них був і я. Хочу сказати, що саме в цей період максимально відкрився організаторський та освітній талант Віталія Олексійовича. Він бачив розвиток підприємства перспективно і ми, його помічники, подекуди не розуміли деяких його ідей. І тільки згодом, на черговому етапі реалізації планів, переконалися в прозорливості його замислів.

Маючи блискучу пам'ять Генеральний директор знав в обличчя майже всіх заводчан. А їх у часи його керування було приблизно 10 тисяч! Більш того, він пам'ятав дати народження багатьох з них, цікавився думками робітників, підтримував гарні ідеї, заохочував новаторство. Свою діяльність у кабінеті він починав лише після того, як особисто до початку робочого дня відвідував цеха і, відповідно, був у курсі всіх нагальних справ. На заводі він вже був о сьомій годині ранку, а закінчував працю о десятій вечора. І такий ритм – шість днів на тиждень.

Коли площа «Більшовика» стала тісною для подальшого розвитку, Віталій Олексійович реалізував ідею будівництва заводів-супутників. Так у Черкаській області, у містечках Шрамківка та Жашків, були побудовані та почали діяти підприємства, які взяли на себе деякі виробничі функції «Більшовика».

На жаль, такі величезні навантаження відображались на самопочутті. Віталій Олексійович переніс декілька інфарктів, а черговий стався під час наради на будівельному майданчику, де споруджувався новий будинок для заводчан. Для всіх нас це була непоправна втрата!

Максимець Петро Іванович, головний механік – заступник головного інженера (працює на заводі з 1976 року).

– Я прийшов на завод 31 серпня 1976 року. Розпочинав діяльність на посаді електрика. За чотири роки виріс до заступника начальника цеху, а у 1986-му очолив рідний 36-й механо-складальний цех. Напередодні призначення на вищу посаду мене запросили у кабінет директора. У присутності інших керівників Віталій Олексійович запропонував очолити цех і спитав мою думку. Я відповів позитивно, кажучи, що готовий до нових обов'язків. Тоді директор виказав свої побажання щодо організації цехової роботи та окреслив завдання на найближчу перспективу. Крім того, Віталій Олексійович поцікавився: які у мене будуть питання до керівництва? Він мав на увазі не стільки виробничі, скільки побутові питання. У нього існувало чітке правило: вимогливість з одного боку та підтримка і заохочення працівника з іншого.

Такий підхід у Віталія Олексійовича був до всіх людей, незважаючи на ранги і звання. Він суворо міг спитати за невиконану роботу, вимагав від усіх дисципліни, не терпів непрофесійного відношення до виробничої справи. Директор особисто обходив цеха заводу, дуже добре розбирався у робочому процесі. І якщо сьогодні

йому доповідали, що обладнання ремонтується або готується до запуску, будьте впевнені – завтра він обов'язково перевірить його роботу. У разі незапланованого простою «на горіхи» перепадало всім причетним до цього негативного випадку.

Дуже багато уваги Ізвеков приділяв забезпеченості заводчан, приймав людей і намагався допомогти у різноманітних життєвих ситуаціях. Він вибудував на підприємстві своєрідну систему, за якою талановитий та роботязкий працівник обов'язково мав кар'єрний ріст, а його побутовий тил теж буде відповідним.

Молодий фахівець, приходячи на завод, жив у гуртожитку. Після одруження молода пара переїжджала у службову квартиру. А якщо родина чекала дитину, то незабаром, після поповнення, їй надавалось власне житло. Якщо ж заводчанин прагнув прискорити отримання квартири, то після зміни, за власним бажанням, він відпрацював певну кількість годин на будівництві, яке вів «Більшовик». За час правління Віталія Олексійовича навколо заводу було побудовано 35 багатопверхових будинків! В них і досі живуть наші працівники.

Звістка про смерть Ізвекова застала мене і ще трьох колег далеко від Києва. У той час ми перебували на навчальних курсах у інституті підвищення кваліфікації. Це було настільки несподівано, що навіть не знали як сприйняти цю трагічну новину. І тільки сьогодні, через чверть століття після смерті Ізвекова, коли я сам у віці тодішнього директора і маю відповідний життєвий досвід, можу зробити висновок, що ця людина звалила на свої плечі великий тягар відповідальності у вигляді повсякденної виснажливої роботи.

Спілкувався Андрій Кучеров

Вітаємо ювілярів, які народились у березні-квітні!

Адміністрація ПАТ «НВП «Більшовик» та Рада ветеранів заводу щиро вітають працівників та ветеранів підприємства, які у березні-квітні 2016 року досягли ювілейної дати з дня народження.

3 нагоди 80-річчя:

Дорошенко Валентина Василівна.

3 нагоди 75-річчя:

**Дударь Антоніна Михайлівна;
Зіновчук Володимир Петрович;
Хлівнюк Леонід Савович.**

3 нагоди 70-річчя:

Герасик Василь Олександрович,
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування теплосилового цеху № 14;

Дьяченко Валерій Михайлович,
провідний інженер відділу головного енергетика.

3 нагоди 65-річчя:

Дичко Богдан Петрович,
налагоджувальник КВП та автоматики електроремонтного цеху № 15;

Жук Михайло Кириллович,
слюсар механоскладальних робіт механоскладального цеху № 4;

Макуха Людмила Іванівна,
технік з підготовки виробництва механоскладального цеху № 4;

Парфеса Ірина Лаврівна,
лаборант хімічного аналізу центральної метрологічно-заводської лабораторії;

Линець Любов Василівна,
охоронник відділу охорони та протипожежної безпеки;

**Пономаренко Валентина Олексійовна;
Кушнір Анатолій Дмитрович.**

3 нагоди 60-річчя:

Клунко Микола Васильович,
токарь-розточувальник механоскладального цеху № 1;

Буслівський Михайло Михайлович,
слюсар з ремонту та обслуговування систем вентиляції та кондиціонування теплосилового цеху № 14;

Качинська Лідія Володимирівна,
інженер-конструктор 1 категорії СКБ;

Кузьменко Микола Іванович,
токарь механоскладального цеху № 4.

3 нагоди 50-річчя:

Назаренко Тетяна Миколаївна,
інструктор виробничого навчання механоскладального цеху № 1;

Болілий В'ячеслав Віталійович,
покрівельник рулонних покрівель та покрівель із штучних матеріалів ремонтно-будівельної дільниці (в даний час знаходиться в зоні проведення АТО).

3 нагоди 45-річчя:

Бутурлак Вікторія Борисівна,
старший табельник відділу праці та заробітної плати.

*В святковий день
Прийміть вітання*

*Та найщиріші побажання:
Здоров'я, щастя та добра,
Наснаги, успіхів, тепла.
І повсякденно, повсякчас
Хай буде все у Вас гаразд!*

Фотофакт

Низку гарних ініціатив започаткував новий склад профспілкового комітету на чолі з Валерієм Скрипкою. Завдячуючи енергії та організаційним здібностям Валерія Анатолійовича, починаючи з 16 березня, заводчани у плановому порядку безкоштовно відвідуватимуть вистави у Національному академічному театрі російської драми ім. Лесі Українки.

Нагадаємо, що квитки розподілятимуться серед підрозділів заводу у рівній пропорції, а змогу відвідати разом з сім'єю виставу матимуть передовики підприємства, а також активні члени профспілкової організації.

На момент підготовки випуску газети спектаклі побачили понад 80 працівників.

Крім того, 6 квітня на підприємстві вперше відбувся молебень до Богородиці напередодні релігійного свята Благовіщення. Всі бажаючі мали можливість його відвідати.

Перша група працівників заводу перед виставою біля центрального входу до Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки.

Заводчани спілкуються під час проведення молебню.

«МАШИНОБУДІВНИК»

газета трудового колективу ПАТ «НВП «БІЛЬШОВИК»
Видається з грудня 1922 року українською мовою.
Наша адреса: 252057, Київ-57, проспект Перемоги
49/2 завод «Більшовик», редакція газети
«Машинобудівник» Телефон: (внутрішній) 22-41.

Комп'ютерне складання, верстка та друк виконані на обладнанні підприємства.
Реєстрація свідоцтво Кі №484 від
14.03.2000
Наклад 300 примірників.

Погляди та думки авторів не завжди збігаються з поглядами редакції

Редактор А.Г. Кучеров